

[Kirsten Jacobsen]

Til allerallersidst håber jeg, at forligspartierne ikke, når det drejer sig om dette forslag til lov om byfornyelse, er så stivnakkede og stiv-sindede, som de har været den sidste tid i andre boligforslag. Skulle der vise sig helt åbenbare tekniske mangler heri, håber jeg altså, at det kan lykkes at overbevise dem om, at sådan noget må man ændre, og at vi ikke skal opleve, at forligspartierne bare slår med nakken og siger: »Der er et forlig«, uanset hvor tåbeligt det så måtte være, det, vi skal føre igennem Folketinget, for det står vi jo til syvende og sidst alle sammen til ansvar for.

Må jeg så ikke godt sige, selv om jeg godt ved, at Folketinget har protesteret over for boligministeren over, at dette lovforslag var for dårligt – jeg så, at boligministeren bad om ordet – at protesten var berettiget. Jeg synes, det skal siges alligevel.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er glad for at få denne lejlighed til at gentage den beklagelse, jeg gav over for Folketingets formand i går af, at det af tekniske grunde ikke lykkedes i går morges at få det fuldstændige lovforslag i letlæselig form frem. Det lykkedes først senere, først på aftenen, at få den endelige tekst frem, og det er vi naturligvis kede af. Det var tekniske vanskeligheder, der gjorde, at vi måtte benytte os af den procedure.

Jeg skal i øvrigt sige til fru Kirsten Jacobsens bemærkninger om byfornyelsesforslaget mere generelt, at jeg er glad for den positive modtagelse af principperne i forslaget. Jeg synes, det er væsentligt at understrege, at der her er tale om et forslag, der bygger på frivillighed, på samarbejde mellem ejere og lejere og på, at man selv beslutter sig for, i hvilket omfang man vil have forbedringer, hvornår det skal ske, på hvilken måde det skal ske, og at man selv bestemmer tempoet og økonomien i de projekter, der bliver tale om.

Jeg håber og tror på, at her lægges op til en nytænkning i vores byfornyelsesaktiviteter og frem for alt et samarbejde mellem de to grupper, som det her handler om, og som jo i virkeligheden har et fælles ønske, nemlig en bedre boligstandard.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Poul Nødgaard fra Fremskridtspartiet: Jeg synes, jeg hørte, at hr. Poul Nødgaard i sin ordførertale sagde, at en tredjedel af de unge søger ud af kontanthjælpssystemet, når der bliver stillet krav til dem. Jeg synes, der lå en undertone i den bemærkning af, at en tredjedel af de unge henvender sig om bistandshjælp uden grund. Jeg vil derfor gerne spørge hr. Poul Nødgaard, hvor hr. Poul Nødgaard har disse oplysninger fra, for de strider imod de oplysninger, jeg har fået fra kommunerne, og de strider, så vidt jeg husker, også imod den stikprøveundersøgelse, som Socialministeriet har lavet af effekten af ungdomsyddelsesordningen indtil nu.

Jeg vil også godt stille et andet spørgsmål til hr. Poul Nødgaard: Er hr. Poul Nødgaard bekendt med, at vi to gange i Socialudvalget har fået det svar, at 50 pct. af de unge på kontanthjælp søger ud af systemet inden for de første tre måneder, selv om der ikke bliver stillet krav? Det siger mig noget om, at kontanthjælpssystemet for 50 pct. af de unge er en midlertidig ordning, og at de selv er i stand til at finde en løsning uden for bistandssystemet.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg skal ikke gå ind i den debat, der føres nu, men jeg vil gerne føre tiden lidt tilbage, nemlig til før frokostpausen, hvor vi hørte en velvillig indenrigsminister, som over for fru Lilli Gyldenkilde gav tilsagn om, at det, der står nævnt i lovforslag nr. L 296 om vederlag, er at betragte som løn. Vi hørte også om frivillighedsprincippet, som gælder både dagpengemodtagerne og kommunerne.

Jeg synes, det er væsentligt at understrege og fremhæve vores fælles formål med disse mange lovforslag, som udgør det forlig, der er indgået om at aktivere og få flere mennesker i arbejde. Der skal ansættes flere i kommunerne til at tage sig af hjemmehjælpen til vore ældre og til børnepasning. Derfor får kommunerne flere udgifter ikke alene til ældrepleje og børnepasning, men også til administrere og lede de flere ansatte.

Er forligspartierne indstillet på at kompensere kommunerne for disse ekstraudgifter? Er finansministeren og indenrigsministeren indstillet på det? Hvis man ikke er det, er regeringen og forligspartierne så parat til at acceptere,